

ELŐSZÓ A GYŪJTEMÉNYHEZ

Uzsák Sándor polgári családba született, neveltetésének körülményei az útkeresést tették lehetővé. Születésétől fogva rendkívüli spirituális érzékenységgel van megáldva, útján saját felsőbbrendű lényre vezet. Küldetésének érzi, hogy megmutassa, hogy mennyire spirituális lény az ember, tele erővel és feltétel nélküli szeretettel. Tinédzser korában, tehetsége már korán kibontakozott, szívesen festett, faragott. Személyes életútja csak erősítette a benne szunnyadó tehetséget. Tehát Őt autodidakta művésznek nevezhetjük. Később személyes intuíciója, a kinyilatkoztatás, arról győzte meg, hogy bizonyos eredendő hatalommal vagy akaraterővel áll összeköttetésben, tehát a világteremtő hatalommal. Meggyőződése, hogy Neki küldetése van, segítenie kell az embereknek problémáik megoldásában, az összefüggések bemutatásával és kifejezésével. Éppen ezért érdeklődésének homlokterében a születés, az élet, a halál, a túlvilág és a jelenlét összefüggései állnak.

A szép iránti érzék, a színek teljes fokozata szükséges, de szükséges a levegő távlat élethű perspektívája, olyan energiák bemutatásához, melyek eddig nem voltak kifejezve. Ez látható az összegyűjtött anyagok időbeni alakulásában. Ez a fejlődés látható, ha munkáit sorra vesszük. A formák, alakok és tárgyak finom kibillentésével, esetenként a formák radikális átvágásával, áthágásával, az egymásra hatoló képelemek foltszerű ismertetésével és a labilis térérzéssel vizuális izgalmat kelt a vásznon. Ezt az érzést tovább mélyíti azzal, hogy a kép bizonyos részleteit nem dolgozza ki, sőt olyan elemeket illeszt a kompozícióba, melyek tárgyi megfeleltetése, azonosítása a néző számára nehézségekbe ütközik. Pedig látni kellene, hogy a csakrák és aura által meghatározott energiák jutnak kifejezésre. A művész elkészült munkái iránt alázattal viseltetik. A foltszerűen ábrázolt angyal, a szárnyas angyal, a múzsát jelképezi. Az akasztott ember az élet halál kérdését és életünk problémáit vetíti elő. Az emberekkel felvett kontaktus, a problémák mélyebb megvilágítása újabb ösztönző erőt adnak a belső energiák más módon történő kifejezésére. A színek széles skálája, ezek diszharmóniája jellemzi munkáit. Az antagonisztikus színek alkalmazásával hívja fel a figyelmet a problémákra és azok sarokpontjaira.

A művész a nonfiguratív irányzatot követi, és elsősorban a színekkel operál, mely számára a legkézenfekvőbb kifejezőmód. Ez egyfajta megengedő hozzáállást próbál bemutatni, mely a fény-árnyék dichotómiáján túlmutatva szemlélteti az élet sokszínűségében rejlő fejlődést, és legalkalmasabbnak tűnő módszer az energiák áramlásának bemutatására. Témáit az élet problémái nyújtják, ezekhez a színeket a személyes belső megérzései adják. A kompozíciót mindig konkrét élethelyzetekre alapozza, benne megoldásokat sugallva. Közhelyes, de igaza, hogy egy hegycsúcsot is több irányból lehet közelíteni, Ő is ezt az elvet követi munkáiban. Adott problémakör időben eltolt többféle felvázolása, lehetőségek tárházát jeleníti meg az emberek számára.

Spirituális megszállottsága az emberek által közvetített problémák, a segíteni akarás és a felsőbb hatalmak által sugallt közlésvágy a művészt további nagyszerű munkákra fogja sarkalni. Ha a művész egy kiállításra elmegyünk, és ott körülnézünk, akkor biztos, hogy energiákkal fogunk távozni.

Dr. Mihálcz Pál
szakértő